

- ὠφεληθεῖς δὲ μηδέν. οὐ γὰρ μόνον, ὡς Εὐριπίδης φησί, τὸ
 Τηλέφου τραῦμα (fr. 724)
 ἔπριστοῖσι λόγχης θέλγεται ῥινήμασιν',
- 47 ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ φιλοσοφίας ἐμφυόμενον εὐφυέσι νέοις δηγμὸν
 5 αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἰᾶται. διὸ δεῖ πάσχειν μὲν τι καὶ δάκ-
 νεσθαι, μὴ συντριβεσθαι δὲ μηδ' ἀθυμεῖν τὸν ἐλεγχόμενον,
 ἀλλ' ὥσπερ ἐν τελετῇ κατηργμένης αὐτοῦ φιλοσοφίας τοὺς
 πρῶτους καθαρμούς καὶ θορύβους ἀνασχόμενον ἐλπίζειν τι
 γλυκὺ καὶ λαμπρὸν ἐκ τῆς παρούσης ἀδημονίας καὶ ταραχῆς. καὶ
 10 γὰρ ἂν ἀδίκως ἢ ἐπιτίμησις γίνεσθαι δοκῆ, καλὸν ἀνασχέσθαι
 καὶ διακαρτερῆσαι λέγοντος· παυσάμεν δ' αὐτὸν ἐντυχεῖν
 ἀπολογούμενον καὶ δεόμενον τὴν παρηρησίαν ἐκείνην καὶ τὸν
 B τόνον, ᾧ νῦν κέχρηται πρὸς αὐτόν, εἰς τι τῶν ἀληθῶς ἀμαρ-
 τανομένων φυλάττειν.
- 15 17. "Ἐτι τοίνυν ὥσπερ ἐν γράμμασι καὶ περὶ λύραν καὶ
 παλαιστραν αἱ πρῶται μαθήσεις πολὺν ἔχουσι θόρυβον καὶ
 πόνον καὶ ἀσάφειαν, εἶτα προιόντι κατὰ μικρὸν ὥσπερ πρὸς
 ἀνθρώπους συνήθεια πολλὴ καὶ γνῶσις ἐγγενομένη πάντα
 φίλα καὶ χειροήθη καὶ ῥάδια λέγειν τε καὶ πράττειν παρέσχεν,
 20 οὔτω δὴ καὶ φιλοσοφίας ἐχούσης τι καὶ γλίσχρον ἀμέλει καὶ
 □ ἀσύνηθες ἐν τοῖς πρῶτοις ὀνόμασι καὶ πράγμασιν οὐ δεῖ φο-
 βηθέντα τὰς ἀρχὰς ψοφοδεῶς καὶ ἀτόλμως ἐγκαταλιπεῖν, ἀλλὰ
 C πειρώμενον ἐκάστου καὶ προσλιπαροῦντα καὶ γλιχόμενον τοῦ
 πρόσω τὴν πᾶν τὸ καλὸν ἠδὲν ποιοῦσαν ἀναμένειν συνήθειαν.
 25 ἥξει γὰρ οὐ διὰ μακροῦ πολὺν φῶς ἐπιφέρουσα τῇ μαθήσει
 καὶ δεινοὺς ἔρωτας ἐνδιδούσα πρὸς τὴν ἀρετήν, ὧν ἄνευ πάνυ
 τλήμονος ἀνδρός ἐστὶν ἢ δειλοῦ τὸν ἄλλον ὑπομένειν βίον,
 ἐκπεσόντα δι' ἀνανδρίαν φιλοσοφίας. ἴσως μὲν οὖν ἔχει τι καὶ
 τὰ πράγματα τοῖς ἀπείροις καὶ νέοις ἐν ἀρχῇ δυσκατανόητον.